

Benim Atam

" Atatürk yoktu
Düşman çoktu
Atatürk geldi
Düşmanı yendi
Bu güzel yurdu bizlere verdi. "

İşte ben, bu güzel şiir ile büyüdüm. Bu şiir sayesinde Atatürk'ü hiç görmeden, duymadan kalbime kazıdım.

Her sabah camdan dışarıya baktığımda o tüyleri ürperten yazı ile uyanıyorum - „Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın bu toprak, bir devrin battığı yerdir.“ Evet, milletin bir hiç olduğu devir bitti, çiftçinin ve köylünün efendi olduğu bir devir başladı - Türkiye Cumhuriyeti.

Benim Atam yaşamını Türk halkına, Türk gençliğine adadı. Biz çocuklara Cumhuriyetimizi korumak ve devam ettirmek için „Gençliğe hitabe“ eserini yazdı. Türk kadını için Medeni kanunu çıkardı, seçme ve seçilme hakkı tanıdı.

Bilime o kadar güveniyordu ki, halkına şöyle sesleniyordu: „Eğer bir gün sözlerim bilim ile ters düşerse, bilimi seçin.“

Ülkemin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk: „Yurtta sulh, cihanda sulh.“ sözü ile barışa olan inancını ifade etmiştir.

Yazılacak o kadar çok şey var ki... Ama ben yazımı şu sözlerle noktalamak istiyorum.

Birisi bana „Atatürk ne yaptı ki“ diye sorduğunda, benim cevabım her zaman bu olacaktır: „Ne yapmadı ki...“